



LAPIN LEIJONA

PIIRI 107 L SUOMI

DISTRICT 107-L FINLAND 2011



Palvelua näytöstyöihin

s. 12

Questia jo
20 vuotta s. 8



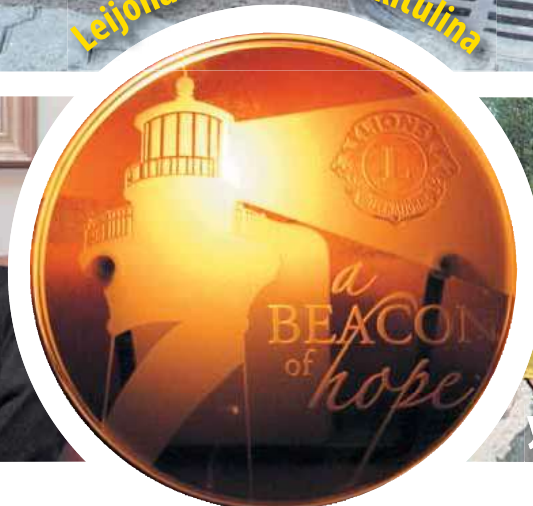
Katso
kengurun
loikkaa s. 5

Leijonat Toivon merkkitulina

Ystävyyspiirit
kohtasivat s. 20-21



Omaishoitajana
leijonan sydämellä s. 11



Nivavaaran nuorisoleiri
yhteistyön voimalla s. 14



Palvelulla parempaan huomiseen

Kansainvälisen Lions-järjestön 93. vuosikongressi järjestettiin toisella puolen maapalloa Australiassa Sydneyssä 28.6. – 2.7.2010. Lähes viisitoistatuhatta lionia, leoa ja puolisoa kokoontuivat aivan upeaan Sydneyyn, merenlahden ympäröimälle kongressialueelle, joka sijaitsi vain kävelymatkan päässä hotellistamme. Eri maanosista ja kulttuureista tulleet lionit olivat kuin yhtä perhettä. Kokousmatka kaikkineen oheishjelmineen jäi ikuisesti mieliimme.

Toivon merkkituli

Sid L. Scruggs III, kotoisin Vassista, Pohjois-Carolinasta, Yhdysvalloista, valittiin Lionsklubien Kansainvälisen järjestön presidentiksi Sydneyssä. Presidentin tehtävään hän on valinnut Toivon merkkituli (A Beacon of Hope) ja asettanut teeman keskiöön palvelun – maailman lionsklubien keskeisimmän tehtävän – joka tulee värittämään hänen presidenttiyhtään toimivuoden aikana.

Presidentin ajatuksia teemaan liittyen

”Kansainvälinen lionsjärjestö on rakennettu vapaaehtoispalvelun vankalle ja lustalle, ja on antanut toivoa sitä tarvitseville jo vuodesta 1917. Kautta historiamme, lionit ovat kantaneet toivon soittoa, valaisten miljoonien pimeydessä ja epätoivossa elävien elämää terveydellä ja onnellisuudella. Tällainen valo huokuu jokaisesta meistä, lioneista. Näet sen heidän silmistään, näet sen heidän hymyissään sekä heidän teoissaan.

Navigoidessamme tämän



vuoden läpi, saatamme kohdata yllättäviä esteitä matkallemme, karuja rantakivikoita, myrskyjä ja aallokoita. Mutta meillä on yli 1,35 miljoonaa majakkaa 206 maassa – lionijäseniä, jotka valaisevat tietä ja jatkavat palveluaan toivon merkkitulina.

Presidenttinänne pyydän, että annatte palvelunne valon loistaa kirkkaana. Jatkakaamme yhdessä toivon liekkeinä ja symboleina heille jotka meitä tarvitsevat, jotka etsivät turvaa satamasta ja parempaa huomista”.

Palvelun lisääminen

Kuten järjestömme tunnustaus kuuluu ”Me Palvelomme”. Klubien palvelut omilla paikkakunnilla ovat ensisijaisen tärkeitä ja sitä



Vuosikokous aloitettiin mittavalla koko päivän kestäneellä projektilla, jossa kaikki yli 750 kuvernööriä kävivät kuvassa kansainvälisen presidentin Sid L. Scruggs III ja hänen puolisonsa Judy'n kanssa.

myös useilla paikkakunnilla klubeilta odotetaan. Olemme ilolla saaneet klubivierailujen aikana todeta kuinka monipuolisia palveluaktiviteetteja eri puolilla L-piiriä lionit ja puoliset tekevät. Kansainvälisen presidenttimme teema Toivon merkkituli ja oma teemani Palvelulla parempaan huomiseen toteutuu todella hyvin myös kentällä. Palveluiden tekeminen tarvitsee myös hyvää jäsenhuoltoa klubeissa.

Jäsenhuoltoon panostusta

Jäsenhuolto alkaa siitä, että pidetään huolta klubin nykyisistä jäsenistä. Ei jätetä ketään yksin eikä myöskään jätetä yksien ja samojen henkilöiden harteille aktiviteetteja vaan tehdään porukalla. Laaja ikäjakautuma klubissa on todellinen rikkaus. Klubeissa kannattaa katsoa myös tulevaisuuteen. Miten klubi hoitaa palvelu- ja varainhankinta aktiviteetit huomenna, vuoden, kolmen tai viiden vuoden

kuluttua ja miten turvataan klubin toimintaedellytyksien jatkuvuus. Nähtävissä on, että naisten osuus palveluhallukkuudessa on positiivisessa kasvussa.

Nyt jos koskaan kannattaa miettiä liitännäisklubien perustamista paikkakunnille, joissa on vain miesklubeja. On paljon naisia, jotka haluavat tehdä lions palvelutyötä, mutta heillä ei ole mahdollisuutta liittyä lioneihin, koska esim. puoliso ei ole lion tai paikkakunnalla ei ole naisklubia.

Jäsenhuoltoa on myös klubin sisäinen tiedottaminen jäsenille reaaliaikaisesti – jäsenet haluavat tietoa.

WWW-sivut käyntikorttimme

Lähes kaikilla klubeilla on omat kotisivut Internetissä. Hyvin tehtyjen WWW-sivujen avulla klubilla on erinomainen mahdollisuus muun muassa tehostaa klubin sisäistä ja ulkoista viestintäänsä, tavoittaa uusia jäseniä ja yhteistyökumppaneita sekä vahvistaa kohderyhmien positiivista mielikuvaa klubista.

WWW-sivujen odotetaan olevan aina ajan tasalla ja sisältävän kaikkein tuoreimmat tiedot.

Tavoitteenani on saada piirin sivut mahdollisimman tehokkaaksi viestintäkanavaksi jäsenistölle sekä Lions-toiminnasta kiinnostuneille. Sivuja tulee uudistaa niin, että tulevaisuudessa ne ovat helposti päivitettävissä useamman henkilön toimesta. Olisi hyvä, jos piiri ja klubit käyttäisivät samaa julkaisujärjestelmää, tämä helpottaisi sivujen päivittämistä myös klubien sivuilla. Pidetään käyntikorttimme mielenkiintoisina.

Sosiaalinen media laajenee yhä enemmän nykyaikaisessa viestinnässä ja yhteydenpidossa. Jo pelkästään Facebookissa vieraillee päivittäin 200 miljoonaa ihmistä ympäri maailmaa. Myös tämä voisi olla yksi merkittävä mahdollisuus tuoda Lions-toimintaa näkyvämmäksi.

Toinen puoli kaudesta menossa

Klubivierailut ovat loppusuoralla. Olemme vierailleet jo 46 klubeissa. Piirjo on ollut mukana 38 vierailussa.

Kevään aikana on vielä useita lions-tapahtumia ja klubeilla vuosijuhlia sekä monipuolisia aktiviteetteja, joissa saamme olla mukana. Piirin vuosikokous on Rovaniemellä 16.4.2011. Klubien vaalikokoukset pidetään huhtikuun aikana ja uusien virkailijoiden koulutukset huhti- ja toukokuussa. Pohjoiskalottikokous on Muurmanskissa toukokuussa. Kautemme viimeinen kokous Suomen Lions-liiton vuosikokous pidetään kesäkuussa Vaasassa, jossa ensikauden johtajat ja seuraajamme valitaan. Toivotamme aktiivista kevätkautta kaikille lioneilta, leoilta ja puolisoille.

**Piirikuvernööri
2010–2011
Jarmo ja Pirjo Rastas**



Australialaiset perheet kiittivät avajaisjuhlassa lionien lahjoittamista apuvälineistä.



Suomen ensimmäinen uusi lion kaudella 2010–11, Pirjo Rastas LC Rovaniemi/Petronella vietti vastaanottojuhlaansa Sydneyssä 1.7.2010.

TORNION KIRJAPAINO



Kansilehden kuva on Rainer Hiuspään ottama Napapiirin klubin Seutulanharjun hoivakodin pihapiirin kunnostamistalkoista.

mainostoimisto
jess

Mainostoimisto Jess Ky
Kemintie 11
95420 Tornio
www.mainosjess.com

**Lapin
Leijona
2011**



Julkaisija:

Suomen Lions-liitto ry/107- L piiri

Lehden toimitus ja taitto:

Kari Heikkilä, LC Tornio/Pudas

Sivunvalmistus: Mainostoimisto Jess Ky

Painatus: Tornion Kirjapaino

Painos: 2200 kpl

Lehti myös osoitteessa:

www.kohderyhmi.fi/L

Suomi johtoon jatkuu

Kun Lions-liiton vuosikokous päätti, että suomalainen lähtee tavoittelemaan koko Lions-järjestön korkeimman johtajan tehtävää, se asetti kampanjan työnimeksi "Suomi Johtoon 2010". Ajatuksena oli, että tavoite toteutuisi suurin piirtein noihin aikoihin. Toki tiedettiin, että vuosi 2010 on ns. "Amerikan vuoro", joten tavoite oli aikaisintaan 2009, ja sen jälkeen jatkaen tarvittaessa parittomin vuosin.

Kuten tiedetään, järjestöllä oli eurooppalainen presidentti vuonna 2009, joten vuosi oli liian aikainen. Ensimmäinen todellinen yritys tehtiin vuodelle 2011. Maailmasta löytyi kuitenkin yksi maa (itse asiassa manner - Australia), jolla ei koskaan ollut ollut presidenttiä ja jonka jäsenmäärä ylitti Suomen jäsenmäärän. Jäsenmäärä oli myös selvässä kasvussa. Näin ollen suositelluksi ehdokkaaksi tuli australialainen Barry Palmer.

Suomen Lions-johto päätti jatkaa kampanjaa tavoitteena Hampurin kansainvälinen vuosikokous vuonna 2013. Seuraavat 1,5 vuotta on intensiivistä kampanja-aikaa.

Onnistuessamme olen valmis v. 2013 ja toivon silloin mahdollisimman monen suomalaisen osallistuvan tähän kokoukseen. Kysymyksessä on todellinen Suomen näytös.

Harri Ala-Kulju
PID



Tuula
puoliso

Terho Mäkimartti
LC Tornio/Pudas

Piirikuvernööriehdokaas 2011–2012

Terho Mäkimartti

Syntynyt 27.8.1952 Kemnissa
Timantityöt Mäkimartti Oy, toimitusjohtaja
Puoliso lion Tuula, prosessitekniikka, piirin webmaster

Lions-toiminta klubissa:

- Kutsuttu Lions-järjestöön 1997
- Klubin webmaster, klubin kotisivut 1997-
- Klubin sihteeri, kokouskutsut sähköpostina 1998-99
- Vuoden Leijona 2004
- Presidentti 2005–2006
- Toiminut aktiivisesti klubin eri toimikunnissa ja aktiviteeteissa
- 100% lion

Lions-toiminta L-piirissä:

- Piirihallituksen jäsen kuusi vuotta
- Piirin internetvastaava/webmasterkouluttaja 2004–2008
- Lohkon puheenjohtaja 2007–2008
- Kalottikokousjärjestelyt Torniossa 2007
- Seniorijohtajakoulutus 2009
- PID Tapani Rahkon ULT-koulutus Oulussa
- Digikoulutus ja digiasennukset vanhuksille
- 2. varapiirikuvernööri kaudella 2009–2010
- 1. varapiirikuvernööri kaudelle 2010–2011

Muu lions-toiminta:

- Osallistunut mm.
- Eurooppa Forum 2009
- Kalottikokoukset
- SLL:n vuosikokouksiin seitsemän kertaa
- KV:n vuosikokous Sydney 2010
- 100% lion

Muu toiminta:

- Tornion yrittäjien puheenjohtaja 2002-2003
- Tornion yrittäjien hallituksessa 12 vuotta
- Länsipohjan yrittäjien hallituksessa 14 vuotta
- Oman metsästysseuran johtokunnassa ja hirviöjohtajana

Harrastukset:

- Hirvenmetsästys yli 30 vuotta
- Luontokuvaus
- Moottoripyöräily
- Pistooliammunta SM-tasolla

Yhteystiedot:

Välikuja 4, 95420 Tornio
Puh. 040 5848 320
Fax (016) 443189
terho.makimartti@co.inet.fi

Huomautus! Vuosikertomus ei ole unohtunut!

Vuosikertomusta ei julkaista enää Lapin Leijona -lehdessä, vaan se jaetaan sekä sähköisessä muodossa piirikirjeen liitteenä että monisteenä piirin vuosikokouksessa. Tämä osittain myös siksi, että useat siellä olevat asiat tulevat juttujen muodossa esille lehden sivuilla muutenkin.

Suomen Lions-liiton puheenjohtaja- ja varapuheenjohtajaehdokkaat

Puheenjohtajaehdokaas:

VCC Heimo Potinkara, LC Lahti/Laune

Varapuheenjohtajaehdokkaat:

DG Tuomo Holopainen, LC Helsinki/Vuosaari

PDG Asko Merilä, LC Utajärvi

PDG Seppo Söderholm, LC Lappeenranta/Raja

*"Haluan lionien ymmärtävän,
että he ovat ihmisiä,
joiden puoleen muut kääntyvät
paremmanhuomisen toivossa.
He ovat toivon merkkikuli."*

Sid L. Scruggs III

II Varapiirikuvernööri- ehdokaas



Markku Niemelä

(puoliso Terttu)
LC Kuusamo/Ruka

Lions-toiminta

- Kutsuttu v. 1982 LC Kiuruvesi/Nivan jäseneksi, LC Pudasjärvi ja LC Kuusamo/Ruka
- Presidentti LC Pudasjärvi 1991 – 1992, LC Kuusamo/Ruka 2009 – 2010
- Lohkon puheenjohtaja 1992 – 1993
- Alueen puheenjohtaja 2006 – 2007
- L-piirin eri toimikuntien puheenjohtajana 7 kertaa
- Toiminut klubien kaikissa hallituksen tehtävissä
- Melvin Jones jäsen 2009

I Varapiirikuvernööri- ehdokaas



Matti Mäkiä

(puoliso Merja)

Lapin poliisilaitos
Posion palvelupiste
Rikostutkinta
LC Posio

Lions-toiminta

- Liittynyt LC Posion jäseneksi 1999
- Klubin presidentti 2002–2003
- Klubin sihteeri 2004–2005
- Klubin rahastonhoitaja 2006–2007
- Digiasentajana 2007–
- Tiedottaja 2007–
- Jäsentoimikunnan johtaja 2007–2010
- Web-vastaava vuodesta 2008
- Liittännäisklubin yhdyshenkilö 2010–2011

Lions-toiminta L-piirissä

- Lohkon puheenjohtaja 2005–2006
- GMT-koordinaattori 2009–2011
- APJ ja Lpj-kouluttaja 2009–2011

- 2. varapiirikuvernööri kaudella 2010–2011

Lions-koulutus

- Presidentti 2002
- Lohkon puheenjohtaja 2005
- Rahastonhoitaja 2006
- Sihteeri 2008
- GMT-kv. jäsenohjelma 2009
- Digiasentaja 2007
- Opas-Lion 2009
- Piirin toimikuntajohtaja 2010–2011

Muuta

- 100% lion vuodesta 2002
- Melvin Jones jäsen 2008
- Vuoden Leijona/LC Posio 2004, 2006, 2008, 2010

Osallistuminen

- Lion liiton vuosikokous 7 kertaa
- Kalottikonferenssi 4 kertaa
- NSR-kokous 2 kertaa
- Eurooppa Forum kerran

Arvoisa piirilehden lukija!

Kuluva kausi on lionsin Suomen Lions-liiton 50. juhlavuosi. Paljon on näinä vuosina tapahtunut. Kaikesta mitä on tapahtunut 50 vuoden aikana, voit saada tietoa lukemalla Leijonan jalanjäljillä -kirjasta, joka on julkaistu jo 10 vuotta sitten.

Juhlajaa ja arkea

Siinä vasta on oiva teos kertoamaan historiaamme alkuvaiheista ja vuosikymmenistä, joihin monet meistä eivät ole päässeet tutustumaan. Tiedot kirjassa eivät ole vanhentuneet. Juhlavuosi aloitettiin kakkukahveilla kesäkuussa Hämeenlinnan vuosikokouksen yhteydessä. Elokuun lopulla järjestettiin yhteistyökumppaneille juhlaseminaari, jossa puhujina olivat mm. järjestömme kansainvälinen presidentti **Sid L. Scruggs III** sekä tohtori **Pentti Arajärvi**.

Tällä kaudella uutena aktiviteettimahdollisuutena klubbeille tarjottiin mahdollisuus osallistua Ylen Hyvä-säätöön Nenä-päivään. Kampanjan avaus suoritettiin juhlavuoden

Kädessäsi on uusi kerran vuodessa ilmestyvä piirin tiedotuslehti. Lukekaa sitä ajatuksella lävitse ja ottakaa vinkkejä siitä, miten voisitte kehittää ja vireyttää oman klubinne toimintaa. Käyttäkää tätä lehteä myös aivoimesti rekrytoinnissa hyväksenne.

tempauksessa Linnanmäellä elokuussa. Tilaisuuden yhtenä päähenkilönä oli kansainvälinen presidenttimme **Sid L. Scruggs III**. Tämän aktiviteetin tuloksena me saimme julkista näkyvyyttä että kuuluvuutta positiivisessa mielessä. Me, leijonat, näytimme mihin me pystymme nopealla aikataululla. Tulevalla kaudella tapahtuvaan Nenä-päivä -kampanjaan pystymme valmistautumaan paljon paremmin.

Palvelu on voimavaramme

Kuluvalla kaudella on keskitetty palvelun arvon nostamiseen sekä klubien sisäisen toiminnan ylläpitoon. Haaste on otettu vastaan hyvin ja samalla klubien tunnettuus on yleisön silmissä kasvanut.

Piirissänne on mitä moni-

naisimpia tapahtumia ympärinsä, osallistukaa niihin. Niissä tapaatte tuttuja ja solmitte uusia kontakteja ja ystävyyssuhteita. Aina jokaisesta tilaisuudesta jää jotain käteen, jota sitten voi hyödyntää tulevaisuudessa omassa toiminnassa niin yksityispuolella kuin harrastustoiminnassakin.

Tämän kauden loppupuolella käynnistyy Invalidiliiton kanssa palveluprojekti pilotein. Tässä aktiviteetissa ei käytetä rahaa lainkaan vaan ainoastaan uhrataan vain aikaa ja tekeviä käsipareja. Mielestäni tällöin palaamme juurillemme "We Serve" hengessä. Palvelu on se perusta, johon kaikki toimintamme tulee pohjautua ja on pohjautunut koko järjestömme historian ajan. Tämä vain on jäänyt taka-alalle ja monen leijonan toiminnasta unohtunut. Toivottavasti leijonat suhtautuvat asiaan positiivisesti, jotta kykenemme näyttämään kymmene jälleen kerran, kun meitä apuun kutsutaan.

Kuluvan kauden aikana ovat leijonat ottaneet uusia harppauksia laajennukseen, perustaneet perinteisiä klubbeja Lopelle ja Helsinkiin, liittäneet klubin Hämeenkyröön sekä Leo-klubin Tampereelle, nämä tämän kirjoituksen kirjoittamiseen mennessä sekä toivottavasti tämän jälkeenkin on uusia klubbeja perustettu. Nämä kaikki edesauttavat tulevaisuutta silmällä pitäen palveluvoiman ylläpidossa. Tämä palveluvoiman ylläpito myös tulevaisuudessa tulee muistaa jatkuvasti, ei vain yhden tai muutaman



Leijonat voivat tarjota palveluhengessä palvelevia käsipareja ja omaa aikaansa myös toimimalla yhteistyössä muiden avustavien järjestöjen apuna. Palvelu on se perusta, johon toimintamme on pohjautunut koko järjestömme historian ajan.

kauden ajan. Jokainen meistä ikääntyy vuosi vuodelta sekä mahdollisuutemme pitää saavuttamamme palveluvoimamme paikkakunnan eteen tehtävässä työssä vaatii aina enenevässä määrin isompia ponnistuksia, jotta selviämme aktiviteeteista.

Hämeenlinnan vuosikokouksessa hyväksyttiin Suomen Lions-liiton toiminnalle arvot. Arvot ovat isänmaata, maailmaa, luotettavuutta, palveluhalu, talkootyö ja ihmisläheisyys. Nyt on aika klubien käydä keskustelua klubin omista arvoista, mitä ne ovat? Niiden avulla mei-

dän on helpompi markkinoida jäsenyyttä jäsenkandidaateille. Niitä noudattaen on klubin helpompi toimia omalla paikkakunnallaan, yhteistyössä muiden leijonien ja järjestöjen kanssa.

Tulevaisuus

Kausi on hurautunut yli puolen välin. Nyt pitää tarkkailla kuinka suunnitellut toimet toteutuneet sekä tehdä toimenpiteitä loppukaudelle, mikäli niitä ei ole saavutettu. Samoin pian on aika asettaa tulevan kauden virkailijät ehdolle – kysellä henkilöiltä onko heillä mahdollisuus toimia aktiivisesti tulevassa toimessaan. Tarkkailla jatkuvuutta, löytyykö tehtäviin vielä henkilöitä, jotka eivät ole vielä olleet kyseisissä tehtävissä. Jos näin on niin hyvä, silloin olette huoltineet jäsenhuollosta jatkuvasti. Jos taas henkilöt ovat jo useasti toimineet samassa tehtävässä, niin miettikää kuinka palvelevia käsipareja voitaisiin saada lisää toteuttamaan paikkakunnan palvelua myös tulevaisuudessa.

Kauden alussa aloitettiin

jäsenrekistereiden yhdistäminen. Yhdistäminen, alku-kankeuksista huolimatta, on edennyt suunnitelmallisesti eteenpäin ja viimeinen vaihe on aktiviteettiraportin luominen kotimaiseen rekisteriin, joka valmistuu tammikuun loppupuolella. Kiitoksia teille kaikille kärsivällisyydestänne! Nyt sihteerien työtaakkaa on kevennetty jonkin verran byrokratian vähentämisellä. Nyt toivoin kaikkien käyvän vielä kerran tarkistamassa klubin jäsenten tiedot ja päivittämässä tiedot ajan tasalle.

Kiitokset kaikille paikkakuntien eteen tekemästänne palvelutyöstä. Jatketaan samalla tavalla ja pidetään lippu korkealla liehumassa. Välittäkää viestiä siitä, kuinka toimintaa Suomessa voisi kehittää. Antakaa ruusuja ja risuja, niiden avulla voimme kehittää Lions-toimintaa kotimaassamme.

Lauri Vainio
puheenjohtaja 2010-2011
Suomen Lions-liitto r.y.



Näitä kavereita ei voinut rapsuttamatta ohittaa.

LAPIN KULJETUS OY



**Keminmaan
APTEEKKI**

PELKOSENNIEMEN KUNTA

LOMATONTTEJA
PYHÄLLÄ
alkaan

4400
euroa



PELKOSENNIEMEN KUNTA
98500 Pelkosenniemi
rkm. Panu Leinonen
Puh. 040 4872 445
www.pelkosenniemi.fi

Kierrättämällä vähennät
merkittävästi jätteen syntyä,
säästät luontoa ja energiaa.

Ota selvää:
www.kuusakoski.fi



**KUUSAKOSKI
RECYCLING**

Oulun palvelupiste, Ruskonniityntie 4, Oulu
Avoinnna ma-pe klo 7.30–16, puh. 020 781 7640

**Onko
jälkee
vai ei?**



PERHEMARKET
PIETARILANTIE 48, PUUDASJÄRVI P. 08-822 726

**Elintarvike, taloustavara,
kodinkoneet, lahjatavara,
tekstiili, työkalu, sähkö,
LVI, rauta**



Australiasta tulee aina ensimmäisenä mieleen tämä herttainen pussieläin.

Leijonat kenguruiden maassa

Lionsien vuosikongressipaikkana Sidney, Australia – sinne pitää nyt lähteä, muuten tuskin tulee käytyä! Näin saimme Riittan kanssa leijonakuningasajatuksen. Lopulta mukaan lähti edustajia piirien eri puolilta Ivalosta Riitta ja Kalervo Junttila, Enontekiöltä Auli ja Markku Kynsijärvi, Kuusamosta Raija Väre ja Timo Allenius, Torniossa Tuula ja Terho Mäkimartti ja tietenkin DG-pari Pirjo ja Jarmo Rastas Rovaniemeltä.

Suomalaiselle Australia on eksoottinen kengurumaa, joten ennakkoasenteet ja odotukset kannattaa karistaa jo ennen kuin hyppää lentokoneeseen. Olimme menossa Australian talveen ja sen vanhimpaan ja suurimpaan kaupunkiin, olympiakaupunkiin Sydneyyn, joka on yksi maailman kauneimmista kaupungeista.

Vastakohtien ihmemaa

Kartalta ei aivan tajua, kuinka suuresta maasta puhutaan. Maailman pienin manner vai maailman suurin saari. Pinta-alaltaan se on yhtä suuri kuin koko Eurooppa tai Yhdysvallat. Australia on varmasti luonnoltaan vaihtelevin maa mitä ajatella saattaa. Se tarjoaa kuvia aavikoita, jäisiä vuorenhuippuja - lumisia laskettelurinteitä, vehmaita sademetsiä, eloisia suurkaupunkeja ja ainutlaatuisen eläinmaailman.

Matkaan kannattaa valmistautua, sillä jo pelkästään pitkä noin 30 tunnin lentomatka aikaeron lisäksi vaativat veronsa. Lähdimme matkaan 23.6. Oulusta n. klo 18.30 ja olimme perillä, Hongkongin välilaskun mukaan lukien 25.6. n. klo 8.00 paikallista aikaa. Sydneyn lentokentällä isot plakaatit toivoivat kaikille lionsit tervetulleiksi.



Mukana 15 000 värikästä leijonaa

Seuraavana päivänä suunnistimme heti tutustumaan kansainvälisen vuosikongressitapahtuman sykkivään sydämeen eli kongressin palveluskeskukseen ja näyttelyhalliin, joka oli valtava rakennus.

Ostimme jo Helsingistä kaikki rintaan Suomen lipupussin. Pinssi pysäyttikin



monet puhuttelevaan meitä suomalaisina. Varsinaisen paraatin varasimme näkyvän paikan, missä heilutelimme Timon meille tuomia Suomen lippuja.

Paraatiasut olivat todella värikkäitä, oli oklahomalaisen inkkaripäähiheet, hollantilaisien puukengät, laulut ja tanssiesitykset jne. Skandinaavien ryhmä oli hyvin edukseen ja Pirjon Lapin puku sai ansaittua huomiota. Oma lukunsa oli sitten pinssi-kauppa, ja näitä pinssejä mekin sitten innolla vaihdeltiin.

Luksusta ja luonnon ihmeitä

Sydney on leppoisa ja rauhallinen yli 4 miljoonan asukkaan suojaan lahdelman rannalla, joten Tyynenmeren tuulet eivät suoraan tunnu täällä. Sydneystä löytyy kaikkea mitä saattaa kuvitella: kulttuuria, ostosmahdollisuuksia, nähtävyyksiä, kulinaarisia nautintoja ja kauniita maisemia.

Parin viikon aikana ehdimme tutustua muutamia Sydneyn nähtävyyksiä kuten maamerkkeinä tunnetuihin oopperataloon, Harbour Bridge siltaan, ravintola- ja huvitteluala The Rocks rosoisine rakennuksineen, mitä nykyään kutsutaan Sydneyn ulkoilmamuseoksi. Satuimme tutustumaan tähän 'vanhaan kaupungin' osaan vielä markkinapäivänä.

Sydneyn upeassa akvaariossa näimme uskomattoman määrän värikkäitä trooppisia kaloja. Kohokohtana dugongien kohtaaminen ja kävely haitunnelissa. Otimme helpoimman tavan löytää Australian eläinkunnan symbolit: kengurut, koalat, pussikarhut, vompitit yms. ja menimme pienen lauttamatkan upeassa säässä eläinpuistoon.

Teimme myös laivamatkan olympiastadionin tuntumaan. Laiva kierteli ja kaarteli upeiden asuma-alueiden ohi. Wau, mitä luksus villoja, palatseja! Mietimme missä on Mel Gibsonin talo? Onko Kidman kotona?

Blue Mountains on maailmanperintökohde, joka koostuu seitsemästä kansallispuistosta, löytyi parin tunnin junamatkan takaa. Nimi tulee puista haihtuvasta sinertävästä uudesta, eukalyptusöljystä. Blue Mountaintsin suosituin käyntikohde on varmaan Echo point, josta on hyvät näkymät laaksoon ja kolmelle sisarukselle, Three Sisters, joka on yksi Australian tunnetuimpia luonnon-



Queen Victorian kauppakeskuksen katosta roikkuvaa valtaisa monumenttia ei parhaalla tahdollaakaan voi kutsua vain kelloksi.

muodostumia.

Queen Victorian jäi mieleen kauneimpana ostoskeskukseksi mitä olen nähnyt. Sen kattokorisustusveistokset, kupoleineen ja ennen kaikkea sisällä keskiosassa roikkuva aikaa näyttävä monumentti, jota ei parhaalla tahdollaakaan voi kutsua kelloksi. Onneksi kaupungilla lopput rahat 1960-luvulla, muutoin tuon 1898 rakennetun talon paikalle olisi rakennettu pysäköintitalo.

Yhden onnistuneen ostoksenkin tein. Muita odotellessa kauppakeskuksessa huomasin näyteikkunassa lampaannahkasaappaita ja ajattelin, että noissapa ei varpaita kolottas.

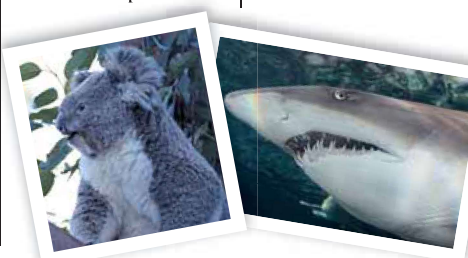
Kotona matkatavaroita purkava tyttärenti hihkasi: – Sä olet ostanut uggsit – nuo on suurta hittiä nyt Suomessa! – Ai? Arvaatte mihin "uggsit" jäi.

Haikein mielin jätimme hotellihuoneessa jäähyväiset Timon ostamille ruusuille ja palasimme maailman parhaaseen maahan – Suomeen. Kiitokset matkakumppaneille – oli kiva olla 15 000 lionsin mukana tapahtumassa. Tästä kaikesta 10 pistettä ja papukaijamerkki!

Kuvat ja teksti
Terho & Tuula
Mäkimartti



Suomea ja etenkin L-piiriä edusti vahva iskujoukko samalla tutustuen paikallisiin nähtävyyksiin ja monimuotoiseen luontoon. Tästä kuvasta puuttuvat mukana olleet Enontekiön edustajat Auli ja Markku Kynsijärvi.



Kuusamon Liuos-klubi 50 ja Ruka 40 vuotta



– Muistan vielä kuinka paikallinen sanomalehti uutisoi klubimme perustamista. Lions-toimintaahan ei tuohon aikaan juurikaan vielä laajemmin tunnettu. Lehden otsikko kertoi, että Kuusamoonkin on nyt perustettu LIUOS-klubi. Mitä siinä lienee sitten oikein tarkoitettu, vai oliko vain painovirhe, naureskeli juhlien alustavissa tunnelmissa klubin ainoa elossa oleva perustajajäsen Tauno Kortesalmi muistellessaan ensimmäistä silloisen median uutista leijonista.

Tämä Kuusamon ja Koillismaan ensimmäinen Lions-klubi LC Kuusamo sai perustamispäiväkseen 26.10.1960. Kymmenen vuotta myöhemmin se toimi kummina nyt 40 vuotta samassa tilaisuudessa juhlinut LC Kuusamo Ruka.

Kun presidentti tuohon aikaan antoi tehtävän niin se piti hoitaa ja ellei itse pystynyt niin sitten piti itse hommata joku joka pystyy sen hoitamaan. Nykyään kaikenlaiset tekosyt, mukavuuden halut ja yletön kiire ovat muuttaneet asioihin suhtautumista, arvioi Tauno ajan tuomia muutoksia 50 vuoden takaiseen aikaan.

Tarpeeseen perustettu klubi

Paljon muitakin muistoja Taunon mieleen pulpahtele yhäsi klubin nykyinen presidentti Timo Alleniuksen kanssa klubin kaapin kätöistä löytyviä esineitä tutkailtaessa ja kirjattuja toimintatietoja selailtaessa.

Klubi ei ole syntynyt mistään virallisesta aloitteesta tai määräyksestä vaan sisäisestä tarpeesta. Lions-klubista löytyi se kokoava voima, jonka pohjalta hyödylliseen kanssakäymiseen yhteen liitynyt veljespiiri saattoi ammentaa itselleen näköaloja avartavaa ja henkistä rikastumista tarjoavaa toimintaa. Samalla se tarjosi mahdollisuuden kaikkia tyydyttävään yhteiskunnan ja varsinkin oman paikkakunnan elinolojen kaikinpuoliseen kohentamiseen.

Viiteen vuosikymmeneen mahtuu monenmoista tapahtumaa ja aktiviteettia. Klubin ensimmäisenä jouluna muistitapanot kertovat kahden varattoman perheen saaneen osakseen yhteensä 20.000 markan arvoiset joulupaketit ja seuraavan vuoden 1961 laskiaisena helmikuussa las-

tenkodin lapsille laskiaista-pahtuma ja olipa siellä mukana muitakin lapsia. Muuten aktiviteetit olivat hyvin arkipäivän töihin liittyviä aina metsänistutuksista polttopuiden tekemiseen.

Hyväntekeväisyys-konsertista tunnettu

Timon mukaan kuitenkin klubin historian selkeä keskoaktiviteetti on ollut yli neljä vuosikymmentä jatkuneet joulunalusajan hyväntekeväisyyskonsertit kirkossa. Niiden avulla kerätyt varat, keskimäärin 1400-2000 euroa, on lyhentämättömänä jouluilona luovutettu seurakunnan diakoniatyön edelleen toimitettavaksi kipeimmin apua tarvitseville perheille. Viime vuosina tuotto on jakautunut noin 20:lle eri perheelle.

Muuten erilaisia avustuksia on jaettu paikallisille nuorisjärjestöille, partiolaisille jne sekä tietyt vanhuksille ja veteraneille.

Varoja on hankittu vuosien saatossa maittoveikkauksilla, paperinkeräyksillä, lehtitilauksilla tekemällä, joulukuusia ja joululyhteitä myymällä sekä autonäyttelyllä. Tehtiin ”isokenkäisten” majoille polttopuita ja jätkäkynttilöitä sekä Rukan pääasiislähteen ohjausta jne.

Ostettiin Kuusamon ensimmäisen teollisuusyrityksen Jyrkänkosken liippatehtaan jäljellä olevat liipat myytäväksi matkamuistoina ja muistolajoiksi Kuusamosta vuonna 1962. Vielä 40 vuoden jälkeen niitä on jäljellä toistatuhatta kappaletta.

Joulukalentereita ja taulujen myyntiä

– Kuusamo Rukan klubi toimii edelleen aktiivisena, vaikka jäsenten keski-ikä lienee yli 50 vuoden. Pelataan lentopalloa ja ollaan mukana

talkoohommissa mm. palveluaktiviteettina vanhustentalon asukkaita ulkoiluttamalla. Takavuosien suurimpia aktiviteetteja ovat olleet joulukalenterit sekä taidegraafikko Rauno Salmisen taulusarjat neljästä Kuusamon maisemallisesta luonnonnähtävyydestä (Jyrävä, Ruka, Kitka ja Julma Ölkky), kuvasi kymmenen vuotta nuoremman LC Rukan vireää toimintaa nykyinen presidentti Pentti Säämänen. Vielä elossa olevia ja toimivia perustajajäseniä löytyy kaikkiaan viisi. Mainittuun tauluprojektiin valmistui neljän vuoden aikana myyntiin yhteensä 400 työn sarja. Rahallisten avustusten kohteita klubilla ovat olleet partiolaisten ja nuorten lisäksi vähävaraiset perheet. Onpa klubilla myös kummilapsia ulkomailla esim. Sri Lankassa ja on tuettu vaihto-oppilastointia.

Hyviä muistoja ja kavereita

Kaikkilla toiminnoissa mukana olleille vuodet ovat jäljättäneet hyviä muistoja ja paljon kavereita aina ulkomaita myöden. Jäsenten suhteen ei ole koskaan asetettu mitään ammatikunta tai muita erityiskriteereitä. Reippaita, toimeliaita kunnan kansalaisia, jotka ovat valmiita toimimaan yhteiseksi hyväksi.

– Mukavasti aika on kulunut. Tuttavapiiri on tätä kautta kasvanut. Ihmisten kanssa on tullut lähemmin tutuksi. On eletty kuin veljet keskenään. Nyt eletään päivä kerrallaan, arvio Tauno leijonavuosiensa antia.

Myös Timon mielestä ihmisten kanssa on ollut tätä kautta helppo tulla tutuksi – varsinkin uutena paikkakunnalle tulleena. Kaikkiaan lions-toimintaa on hänelle kertynyt 35 vuotta, josta 20 vuotta Kuusamossa.



Virallisen ohjelman juhlapuhujana oli IPCC Christer Löfström. Oman puheenvuoronsa käyttivät lisäksi piirikuvnööri Jarmo Rastas sekä juhlien klubien presidentit Timo Allenius ja Pentti Säämänen. Juhlavan ohjelman lomassa jaettiin ansiomerkkejä ja ritareiksi lyötiin Timo Allenius sekä Melvin Jones -jäsenyys myönnettiin Toivo Hekkalalle. Löfströmin mukaan lions-järjestöjen pitää kehittyä yhteiskunnan mukana, on panostettava viestintään ja graafiseen ilmeeseen. – Meidän tulee olla jatkuvasti liikkeellä kasvun. Me tarvitsemme näkyvyyttä ja verkostoitumista sekä yhteistyöpartnereita. Tässä suhteessa kuluvu vuosikymmen on ollut merkittävä käännekohta. Jokaisella järjestöllä on oltava selkeät arvot, jotka ohjaavat toimintaa. Meidän arvomme ovat isänmaata ja maailmaa, luotettavuus, palveluhalu, talkootyö ja ihmisläheisyys. Meidän tulee kuunnella nuoria, koska heissä on tulevaisuus, kiteytti Löfström.

Klubien yhteistä 90 vuotisjuhlaa vietettiin päivätalouksien jälkeen myös iltajuhlana Oivangin lomakartanon Ravintola Ukonkivessä 13.11. 2010.



Piirikuvnööri Jarmo Rastas ja IPCC Christer Löfström puolisoineen toivat juhlille klubeille omat tervehdyksensä sekä muistuttivat Lions-järjestön merkittävästä asemasta niin maailmanlaajuisesti kuin myös Suomessa ja miten tärkeää on huolehtia verkostoitumisesta uusien yhteistyötahojen kanssa.



Juhlien klubien presidentit puolisoineen saivat Oivangin Lomakartanon Ukonkiven iltajuhlissa vastaanottaa onnitteluja piirin alueelta juhlimaan saapuneilta liioneilta.

L-piirin klubien merkkipäivät ja milloin juhlaa vietetään

Merkkipäivä	Vuodet	Perustamispäivä	Klubi	Juhlapäivä
5.2.2011	55	5.2.1956	LC Ivalo	"perhepiirissä"
26.10.2010	50	26.10.1960	LC Kuusamo	13.11.2010
27.3.2011	50	27.3.1961	LC Kemi/Sauvosaari	"perhepiirissä"
26.5.2011	50	26.5.1961	LC Kittilä	14.5.2011
20.11.2010	40	20.11.1970	LC Kuusamo/Ruka	13.11.2010
25.3.2011	40	25.3.1971	LC Kemijärvi/Koillistunturit	ilmoitetaan myöhemmin
7.5.2011	40	7.5.1971	LC Sodankylä/Sompio	29.10.2011
18.8.2010	15	18.8.1995	LC Rovaniemi/Petronella	"perhepiirissä"
26.11.2010	15	26.11.1995	LC Kuusamo/Pohjanakat	"perhepiirissä" 22.1.2011
26.4.2011	10	26.4.2001	LC Kemijärvi/Kaarnikka	ilmoitetaan myöhemmin
26.2.2011	5	26.2.2006	LC Rovaniemi/Uitto	ilmoitetaan myöhemmin

Pohjanakat "päättäneet ja tehneet" 15 vuotta – muuta ei oo sitte tarvittukkaan

– Yhteisen hyvän eteen toimiminen ja oman kortensa kekoon kantaminen on tässä toiminnassa se paras palkinto ja kaiken kaikkiaan todella antoisaa, summailee 1990-luvun lopulla Kuusamoon muuttanut Anna-Maaria Perttuli tähänastista vuotta lions-vuottaan.

Hän jatkaa klubin nykyisenä presidenttinä 15-vuotisjuhliaan "perhepiirissä" viettävän Pohjanakkojen tämän kauden teemaa "Pidetään huolta huomisesta – yhdessä". Tämä sopii todella mainiosti kuvastamaan myös koko toiminnan luonnetta.

Lions-toiminnasta Anna-Maaria Perttuli kuuli Pohjanakoista tutun maatilan emännän kautta. Kun hänen tekemänsä palvelutyö on sydäntä lähellä, oli mukaan helppo lähteä kuutisen vuotta sitten.

Ennalta ehkäisevää päihdevalistusta

Perttulun presidenttikausi käynnistyi heinäkuussa vauhdikkaasti Tori Open Airilla, joka oli tavallaan alkusoittoa syyskuun MAD-tapahtumalle, joka tavoitti lähes 500 lasta ja nuorta. Music Against Drugs eli MAD on moderni ja nykyaikainen päihdevalistuskokonaisuus lapsille ja nuorille. Kyse on ennaltaehkäisevästä päihdetyöstä,

jonka pääperiaatteisiin kuuluvat mm. osallistava päihdevalistus, tiedollinen sekä elämyksellinen oppiminen, nuorisoidolien kannustava esimerkki huumeettomuuteen ja livemusikiksi sekä päihteen hauskanpito kavereiden kanssa.

Tämä kaikki osoitti, että yhteistyössä isompienkin tapahtumien järjestäminen onnistuu. MAD-tapahtuma toteutui yhteistyössä Kuusamon Kitka-klubin kanssa. Lisäksi Perttuli haluaa antaa kiitokset myös kaikille kouluille ja opettajille sekä mukana olleille Kuusamon seurakunnalle, kaupungin nuorisotoimelle sekä päihdeyksikölle. LC Kuusamo Kitkan presidentin Sakari Siikaluoman mukaan päihdeettömään tapahtumaan kuului mm. se, että kaikki tapahtumaan osallistuvat nuoret puhallutettiin, eikä ketään tarvinnut käännätyä ovelta.

Varainhankintaa paikalliseksi hyväksi

Pohjanakkojen mottona on: "Jos akat niin päättää, teh-



Leijonatyön ohella Anna-Maaria Perttuli ehti toimia eläinlääkärinä myös kotoisten eläinten hoitajana.

hään, muuta ei sitten tarvittakaan" - ja mottoaan klubi on toteuttanut mm. lukuisilla palvelu- ja varainhankinta-aktiviteeteilla. Erilaiset vierailut palvelutaloissa jne., virkistysillat, ulkoiluhetket sekä tapahtumat ovat muodostuneet jo perinteiksi, samoin kuin Pohjanakkojen merkittävin vuosittainen varainhankintatapahtuma, eli ensimmäisen kerran jo syksyllä 1999 pidetty Hyvän Olon Messut.

– Olemme muistaneet nuoria, veteraaninaisia, vanhukia, kehitysvammaisia sekä vähävaraisia, ja vuosittain jaamme myös opiskelijoille stipendejä. Jouluna mm. 1000 euron lahjoitus jakaantui seurakunnan diakoniatyön kautta yksin asuville mummoille ja yksinhuoltajajäille.

Eli kun varainhankintaa tehdään, saadut varat käy-

tetään nimenomaan näiden meidän paikallisten ihmisten, asioiden ja työn edistämiseksi, Perttuli painottaa.

Loppusyksyn Pohjanakkojen ohjelmaan kuului puolestaan mm. rauhanjulistekilpailun, Ti-Ti Nallen konsertin, Nenäpäivän sekä Palvelukoti Rantalan joulunajan vierailun järjestelyihin liittyviä asioita ja samaan aikaan suunnitellaan jo tulevan kevään Hyvän Olon messuja.

– Messujen tarkempi teema vaihtelee vuosittain, mutta aihepiirinä on aina meille kaikille tärkeä, niin henkinen kuin fyysinenkin hyvinvointi eri muodoissaan, valottaa Perttuli. Yhteiskumppanimme Torangin koulun luokatideoivat myös teemaehdotuksia.

Mikä ihmeen liitännäisklubi?

Uusin tapa auttaa Lioneja laajentamaan palvelua nykyisten klubirajojensa ulkopuolelle on liitännäisklubit.



Posion Livon liitännäisklubi, Lapin ensimmäinen ja kuudes koko Suomessa. Hankkeen "toughutähti" ja past koordinaattori Anne Pitkänen esitteli piirihallitukselle uuden klubin tähänastisia kokemuksia.

Haaraklubiohjelma, jonka kansainvälinen Lions-järjestö hyväksyi jo 1999 antaa lionsklubeille mahdollisuuden laajentaa toimintaansa oman klubin ulkopuolelle perustamatta kokonaan uutta Lions klubia.

Mikä tahansa lionsklubi voi perustaa liitännäisklubin piirissään alueelle, jolla lionit eivät nykyisin toimi. Klubi voi perustaa useampia kuin yhden liitännäisklubin ja perustamisesta tulee ilmoittaa piirikuvneröörille.

Kannattaa tutkia

Klubeja kannustetaan tutkimaan liitännäisklubien mahdollisuutta, missä tahansa voidaan löytää tasokkaita jäseniä. L-piirissä yksi mahdollisuus on perustaa klubien puolisoista oma liitännäisklubi, kuten Posiolla keväällä 2010. Toivottavasti tämän kauden aikana saamme L-piiriin vielä uusia liitännäisklubeja. Liitännäisklubin organisaatio on huomattavasti perinteistä lionsklubia kevyempi.

Liitännäisklubin nimi: Nimen tulee sisältää liitännäisklubin sijainti ja määritelmä "liitännäisklubi" sekä pääklubin nimi. Esimerkiksi jos "LC Suurkaupunki" perustaa liitännäisklubin "Pikkukylä" nimiseen kaupunkiin, liitännäisklubia tulisi kutsua "LC Suurkaupungin Pikkukylän liitännäisklubi".

Kaikki liitännäisklubin jäsenet pidetään pääklubin jäseninä. Heidän keskuudestaan valittavat koordinaattori ja varakoordinaattori johtavat toimintaa ja raportoivat pääklubia talous ym. asioista.

Hyvä rytmi asioiden hoitumiseen

Livo-klubin käynnistämisaioissa "toughutähti" ja past koordinaattori Anne Pitkänen on ilolla katsellut tämän vajaan vuoden toimintaa.

– Olemme olleet miesten mukana mm. vanhuksille luovutetun pihakeinu-hankkeessa ja pihatalkoissa. Samoin joulumyyjäistouhuissa ja nyt sitten ollaan valmistelemassa vuosikymmenten perinteeksi muodostuneita Posion messuja, luettelee Anne.

Itse toiminnan osalta on tuntunut hyvältä puolisotoimintaan verrattuna mukaan tulleeseen järjestelmällisyyteen ja tietyntylaiseen toimintoyhtymään. Kaikki ovat olleet innolla mukana ja uusia ideoita varmasti vielä syntyy.

– Kunhan hommat alkavat asettua käynnistelyn jälkeen uomiinsa, niin eiköhän se siitä. Viidentoista jäsenen joukkomme koostuu pääosin Posion klubin puolisoista. Ninpä tällainen ratkaisu voi olla aivan hyvä monen muunkin klubin osalta. Kannattaa varmasti harkita.

Posion Livon liitännäisklubi vietti charter-juhlaansa noitarummun kumussa



Posion noita Jungan Jängän Jouni toimi seremoniamestarina lajissaan L-piirin ensimmäisen liitännäisklubin charter-juhlassa. Posion Himmerkissä 14 uutta naislionsia "vihittiin leijoniksi" ja otettiin LC Posion klubin jäseniksi samalla oman klubin Posiolivo-liitännäisklubin perustajina. Noitarummun voimistuva kumu toi Jungan Jängän Jounin Himmerkiin nuotiopiiriin LC Posion kuukaustapaamiseen.



Kerrotuaan alkuperäisväestön asutuksen levämisestä Koillis-Kairassa noita vihki myös vierailevan DG-parin Juhani ja Liisa Blässarin LC Posiolivon klubin hengelliseksi jäseniksi.



Uuden Posion Livoklubin koordinaattori Helvi Lantto sekä "toughutähti" past koordinaattori Anne Pitkänen vastaanottivat kuluvan kauden piirikuvneröörin Jarmo ja Pirjo Rastaan onnittelet tälle Lapin ensimmäiselle leijonien toimintaa entisestään jalostavalle ja täydentävälle joukolla ja heidän klubilleen. He varmasti kotijoukkonsa kautta tietävät hyvin minkälaiseen toimintaan ovat ryhtyneet ja mitä siinä voi itsestään antaa ja minkälaisia hyvän olon tunteuksia saada voidessaan auttaa niitä, jotka apua tarvitsevat.

Tervettä kasvua ja riskien ehkäisyä Quest-työkaluja elämän arkeen 20 vuotta

– Paras koulutus ikinä, oli useammankin kurssikaverini lausahdus Lions Quest-kurssin päätteeksi viime maaliskuussa Kemissä. Kurs-silaiset eivät olleet siitä helpommasta päästä, olimmehan opettajia, joita piti opettaa. Mukana oli myös pari kerho-ohjaajaa, arvioi kurssille osallistunut opettaja Teemu Tulla, joka toimii alakoulun opettajana Rovaniemellä.

Suomessa on tällä hetkellä 15 095 quest-koulutuksen käynnistä opettajaa. L-piirissä on samaan aikaan koulutettu 340 opettajaa. Rovaniemellä pidettiin marraskuussa kahden päivän koulutus alakoulun opettajille. Siihen osallistui L-piiristä 23 opettajaa Kemistä, Kemijärveltä, Kemnimaalta, Kittilästä, Kuusamosta, Pudasjärveltä, Rovaniemeltä ja Torniossa. Koulutuksen ovat kustantaneet L-piirin paikalliset Lions clubit ja joku koulukin on kustantanut oman opettajansa.

Työkaluja koulun ja elämän arkeen

Koulutettavien itsensä mukaan 464 lasta / nuorta tulee hyötymään tästä koulutuksesta seuraavan vuoden aikana. Seuraava Quest-koulutus pidetään yläkoulun opettajille Rovaniemellä 21-22.2.2011.

Quest-koulutuksessa

on tietty hyväksi koeteltu formaatti, jonka mukaan koulutukset vedetään. Elämisen taitoihin keskittyvä kansainvälinen ohjelma on ollut Suomessa käytössä pian 20 vuotta.

– Ohjelma antaa työkaluja koulun arkeen: ryhmäyttyminen, elämisen taidot, riskikäyttäytymisen ennaltaehkäiseminen ja paljon muuta. Tuntisuunnitelmiä löytyy esikoululaisista aina toisen asteen oppilaitoksiin, kuvaili Rovaniemellä kouluttamassa ollut koordinaattori Ulla Sirviö-Hyttinen.

Virkistävää ja ajatuksia herättävää

Koulutus antaa opettajille eväitä ja keinoja lasten erilaisten tarpeiden huomioimiseen. Ohjelmat sisältävät valmiiksi suunnitellut oppituntiehdotukset mm.: turvallinen luokkayhteisö ja toisen kunnioittaminen, itsetunto ja



Kaikki koulutukseen osallistuneet opettajat ovat pitäneet Quest-ohjelman sisältöjä todella toimivina ja helposti käytännön opetustyöhön sovellettavina. Toimintavat korostavat yhdessä tekemistä, mikä on tärkeää luokkayhteisössä muuten helposti syrjäytyvien oppilaiden rohkaisemisessa mukaan yhteisiin juttuihin.

päätöksentekotaito, tunteet, terveellinen elämä ja paljon, paljon muuta.

Opettajien mielestä kurssi on sopivan tiivis kokonaisuus ja on näin myös virkistävää ja teorian lisäksi ajatuksia herättävää, sisältäen kivoja ja käytännön läheisiä harjoituksia. Mukaan tuomisina saa materiaalipaketin, jossa

on kullekin luokka-asteelle soveltuvia tuntimalleja, harjoituksia, leikkejä, tietopaketteja, monistepohjia yms. Aikataulu on tiivis, mutta ei kiireinen.

Yhdessä tekemisestä itseluottamusta

Koulutuksen sanoma tuodaan esiin selkeästi: Ole sitkeä, opi sanomaan ei, tunnista riskit, vahvistu ja vaikuta, löydä ystävä ja auta muita.

– Materiaalipaketti onkin ollut työssäni hyvä apu. Siitä löytyy suoraan viisi kokonaisuutta, joita olen tarvinnut opetuksessani. Aihekokonaisuudet ovat: turvallinen ryhmä, itseluottamus ja päätöksenteko, vuorovaikutus, tunteet ja terveys. Jokaiseen kokonaisuuteen on oma vihkonen täynnä hyviä tuntimalleja ja toimintatapoja. Toimintatavat korostavat

yhdessä tekemistä. Toisten huomioiminen ja itsearvostus nousevat jatkuvasti esiin, summaa Teemu kokemuksiaan.



kaikkien osallistumiskynns on matala. Ryhmytösten sujuvat loistavasti, koska jokaisella ryhmässä on oma tärkeä rooli. Kaikki tämä vahvistaa luokkayhteisöä, vaikk

ka se olisi ollut hyvä ennestäänkin.

"Mokaaminen" jopa suositeltavaa

– Itse olen käyttänyt Quest-ohjelmaa lähinnä kahdella tavalla: oppiaineen opetuksessa (esim. terveys) sekä Quest-tunnilla, jolloin leikimme ja pelaamme luokan kanssa erilaisia yhteistoimintaleikkejä. Ne on helppo järjestää viikososessa annettujen ohjeiden mukaan. Oppilaat ovat tykänneet Quest-tunneista. Kun tosikkomaisuutta vältetään ja "mokaaminen" on sallittua, jopa suositeltavaa, niin

Teemu kiittääkin klubiaan LC Rovaniemi kurssille pääsystä ja suosittelee muillekin klubeille rahan satsaamista kurssikuluhiin. Se raha ei varmasti mene hukkaan. Sponsorioitavia ohjaajia tai opettajia kyllä löytyy.

Jos klubilla ei ole kummikoulua, niin Quest-vastaava voi laittaa sähköpostia alueen koulujen rehtoreille. He esittelevät asian henkilökunnan kokouksessa.

Lisää quest-asiaa osoitteessa:
www.lions.fi / Quest
Seija Puhakka
Lions-Quest pj. 107 L-piiri



Yhdessä voidaan olla vaikkapa hauska umpisolmussa, mutta huomataan kuinka vaikeimmistakin solmuista voi selvittää myös muissa tehtävissä ja elämässä yleensäkin.

Tornion isännänviirejä saa jälleen!

Mökille tai lahjaksi. Kaikki viirien myynnistä kertyvät tulot menevät lyhentämättöminä torniolaisen nuorisoyön tukemiseen Lions-järjestön jakamina avustuksina.

Soita ja varaa omasi!

LC Tornio/Pudas Tuomo Hokkinen, 0400 955 178
LC Tornio/Pudas Reino Alatalo, 040 4114 985



GSM 0400 158 747
arto.sarajarvi@pp.inet.fi
• Metsäkoneurakointi
• Puutavaran lähikuljetus

Nuorisovaihdossa saatuja kokemuksia niin vaihdoksin että isäntäperheen kannalta olemme tarjonneet luettavaksi joka piirilehdessä. Tällä kertaa meillä on jälleen loistava esimerkki siitä, miten molemminpuolista rikkautta voi kansainvälinen kohtaaminen antaa. Se murtaa ennakkoluuloja ja antaa samalla tietoa mitä ei kirjoista koskaan voi saada. McKenna Inskeep USA:n Coloradosta vietti viime kesän rovaniemäläisen Pauli ja Helena sekä tytär Anniina Havukaisen luona ikimuistoiset hetket. Havukaiset tiivistivät kokemuksensa näin:

Perheessämme Leijonien nuorisovaihto oli ensimmäinen kerta, joten McKennan tulo jännitti meitäkin. Perheeseen kuului isä Pauli ja äiti Helena sekä tytär Anniina.

Maailmanne avartui ja kielitaitonsa sai jokainen luonamme, mutta sanakirjaakin tarvittiin. McKenna käytti, mutta sanakirjaakin tarvittiin. McKenna käytti, mutta sanakirjaakin tarvittiin.

Sen kahden viikon aikana, jonka McKenna oli luonamme, saimme kokea monia erilaisia asioita: mm. patikointia Pylkätunturilla keskiyön aurineen aikaan, Rovaniemen taidetapalutmaan ja Jutajaisiin osallistumisen, Napapiirin Joulupukin kammareineen, mekkinjuhannus Kemijärvellä, maton pesu Alakorkalon mattoalustalla Kemijoen rannassa, joka oli todella uusi mutta hauska kokemus McKennalle. Myös tavallisen kodin arkiset askareet olivat hyviä vertailukohtia kahden erilaisen kulttuurin välillä.

Haikkeiden hyvästien jälkeen lupasimme pitää yhteyttä jatkossakin, sähköpostia ja valokuvia enkin vaihdettu sen jälkeen. Suosittelemme lämpimästi nuorisovaihtoa Leijona-perheille.

Terveisin
Pauli, Helena ja Anniina Havukainen



Vauhdikasta menoa Ounasvaaran kesäkelkkaradalla. Kuvassa McKenna ja Anniina.



"Kulttuurivaihtoa" kakkureseptien muodossa. McKenna ja Anniina valmistivat yhdessä amerikkalaisen brownien, suklaakakun.

McKennan essee

Japanilainen silkikimono herätti eksotiikan kaipuun

Kesäkuun 13. päivänä 2010 nousin lento-koneeseen ja lensin 5000 mailia maahan, missä kaikki puhuvat kieltä, josta ymmärsin kokonaista kolme sanaa: vesi, laakso ja huhtikuu – niistä yksikään ei ollut erityisen hyödyllinen. Maa oli Suomi, jossa vietin seuraavat kuusi viikkoa laajentamalla maailmankuvaani ja elämällä unelmiani.

Muistan kuinka lapsena sain kuulla äidiltäni muutamia japanilaisia sanoja, jotka hän pystyi muistamaan hänen omasta vaihtokokemuksesta yläasteikäisenä, sekä nähdä vanhan, sinisen silkikimonon, jolla hän antoi minun leikkiä. Tämä rohkaisi minua siihen, että kasvetuani minäkin matkustaisin vieraisiin maihin ja tapaisin ainutlaatuisia ihmisiä. Se syytti minussa rakkauden vieraisiin kulttuureihin, joka on vain kasvanut vuosien saatossa.

Kirjatiedosta pitkä matka todellisuuteen

Ennen Suomeen matkaimistani ahmin jokaisen Suomea koskevan kirjan, jonka vain löysin ja valmistautukseni kohtaamisiin ulkoilla. Halusin olla valmiina kaikkeen mikä vain eteen tulee. Mitä jos loukkaisin jotakuta vahingossa johtuen kulttuurieroista? Löysin kirjan suomalaisista tavoista. Millainen ilmasto olisi? Entä ruoka? Musiikki? Internet-hakuni alkoivat liittyä kaikkiin suomalaisiin asioihin. Mikään määrä tutkimusta ei kuitenkaan voisi olla verrattavissa oikeaan kokemukseen arjesta tuntemattoman ihmisen kodissa.

Vaikean matkan jälkeen, johon sisältyi lennoilta myöhästymistä ja kadonneita matkatavaroita, saavuini Helsinkiin kuusi tuntia myöhässä. Ketään ei ollut vastassa. Onneksi kahden tunnin tunnin sisään ongelma ratkesi ja läksin majoittumaan kolmen hyvin erilaisen perheen kotiin seuraavan kuuden viikon ajaksi.

Luonto keskeinen suomalaisten elämässä

Ensimmäisessä eteläsuomalaisessa perheessä me söimme hyvin juhlavia illallisia ja opin nauttimaan taidemuodosta nimeltä perinteinen suomalainen sauna, joka viimeisteltiin hyppäämällä jäiseen järveen ilman vaatteita – olennainen osa suomalaista identiteettiä.

Viikon päästä matkustin kiemurtelevan matkan junalla pohjoiseen, päätepisteinä pieni kaupunki Napapiirillä. Kolmetoistavuotias sisareni toisessa isäntäperheessä yritti leikillään opettaa minulle muutamia sanoja "suomeksi" – sikäläinen sana suomen kielelle – ja tutustutti minut perinteiseen juhannusaaton juhalle ominaisiin ruokiin ja –tapoihin maassa, jossa aurinko vallitsee kolme kuukautta vuodesta.

Kolmannen isäntäperheeni teini-ikäisen sisaren kanssa harrastin perinteisiä suomalaisia asioita kuten kalastusta, mökkeilyä, vaellusta, sekä runsaasti modernimpiäkin harrasteita, kuten shoppailua, kahvilassa istuskelua ystävien kanssa sekä jalkapallon maailmankisojen katselua.

Jokaisessa isäntäperheessäni oli luonto oli keskeisessä

asemassa, mikä on aika epätyypillistä amerikkalaisille, itseni mukaan lukien. Suomalaiset näyttävät viettävän suurimman osan kesästä ulkona "kylpeäkseen" viileässä auringossa, hakeutuivat joukoittain pienille, eristyneille kesämeikeilleen, jossa he vaeltavat, uimat, melovat – ja tietysti hikoilevat lukuisissa saunoissaan.

Opin sopeutumaan irti elintavoistani

Kaikista eniten kuuden viikon vaihto-oppilaskokemus opetti minulle sopeutumista. Suomessa opin vapaaehtoisesti yleisiä elintapoja; kuten helposti tunnistettavan luuttoman ruuan syömistä ja uimapuvin käyttöä aina uudessa. Sen sijaan söin poronlihaa ja sen kyytipokana joukon itselleni tuntemattomia juustoja ja marjoja, riisuuduin istuakseni 1800 F:n (~fahrenheitin) lämpöisessä saunassa ja hyppäsin lukuisiin pohjoisiin järviin vain hetkelisesti epäroiden.

Jokaisen uuden perheen kohdalla opin nopeasti ja vaivattomasti mukautumaan kunkin perheen arkielämän yksilöllisiin piirteisiin; tarkoittpa se sitten viikonlopun viettoa mökillä missä ei ole sähköä ja missä syödään vain perinteisiä lappilaisia ruokia tai MTV:n katsomista ja koiranpennun kanssa leikkimistä ennen shoppailemaan lähtemistä. Harjaannuin suomalaisen monotoniseen puhutapaan (joka on toisenlainen kuin englannin kielellä, mikä riippuu pitkälti puheen intonaatiosta) ja tulin kiitolliseksi tavasta, jossa ihmisiä ei puhutella

henkilökohtaisilla nimillä, mikä oli hyvä, koska en pystynyt helposti ääntämään useimpia nimiä. Pikkujulijaa ymmärsin, että pystyn – vaikkakaan en sujuvaan suomen kieleen – sentään kuitenkin kommunikoidaan ja ystävystymään ihmisten

kanssa, joiden kanssa hädin tuskin jaoin saman kielen.

Pysyvämpänä tuntemukseni oli maailmankuvani laajeneminen; ihan kuin kameran linssi zoomautuisi ulospäin. Suhteellisen pienestä maailmastani jossa olin

kasvanut näkymäni kasvoi laajemmaksi sisältäen suomalaisen kulttuurin ja elämäykset, joista tuli lopulta toinen linssi suodattamaan näkökulmani.

Suomentanut
Berg 13.1.2011



"Kiireen rajan ylitys" napapiirillä kesäkuussa 2010, jossa McKenna vieraili ensimmäisen isäntäperheen tyttären Anniinan kanssa.



Suomalaisen Juhannusjuhlan muistoksi Kemijärven mökillä McKenna sai ikkoman kuksan. Naisväki McKennan seurassa rantaan kokoontuneena perheen äiti Helena ja tytär Anniina.

Omaishoidolle annettava sille kuuluva arvo

Otsikko on ensimmäinen omaishoitajien kymmenestä teesistä, jotka kaikki sisältävät alakohdineen hyviä ja tavoiteltavia vaatimuksia. Valitettavasti suurin osa niistä ei ole toteutunut.

Lisää teesestä: Omaishoito on osa kotihoitoon kokonaisuutta, omaishoitajille on tarjottava tietoa, koulutusta ja ohjausta, omaishoitajien terveydestä ja toimintakyvystä on huolehdittava, omaishoitajilla tulee olla oikeus säännölliseen vapaaseen, omaishoitajalla on oltava mahdollisuus vertaistukeen, hoitosuhde on ihmissuhde, omaishoitajalla on oikeus omaan elämään.

Omaishoitajien (Suomessa yli 300 000) hoidettavana kotona on infarktien jälkitiloja, halvaantumisia, monisairaita lapsia tai aikuisia, muistisairaita jne. Yksi raskaimmista ryhmistä ovat eri asteiset muistisairaat. (Alzheimerin tauti, Vaskulaarinen dementia, Frontaalilohkodementia jne)

Omaishoitaja kunnan paras sijoitus

Omaishoitaja on kunnalle hyvä sijoitus, mutta ellei hänestä huolehdita niin edessä monikymmenkertaisesti kalliimpi ratkaisu. Omaishoitajien asemaa ovat 2000 luvun alkupuolelta saakka pyrkineet parantamaan oman kokemuksen antamin eväin niin oma liitto kuin yhdistykset. Ensimmäinen iso asia oli vuonna 2006 vahvistettu omaishoitolaki. Paljon on tehty, mutta ...

– Olemme edelleen lähes lähökuopissa ja monessa asiassa ollaan vielä retuperällä. Asiasta päättävillä ihmisillä on jonkinlainen asennevamma ja he kieltäytyvät näkemästä tosiasioita sellaisina kuin ne ovat. Hyvätkään parannusehdotukset eivät ole saaneet myötätuulta, kun ne eivät ole oikeiden ihmisten esittämää, arvioi vuosien kokemuksella omien jo edesmenneiden vanhempiensa omaishoitaja ja omaishoitajien edunvalvoja **Marjatta Uusitalo** Torniossa. Yhdistyksen kotisivu www.omaishoitajat.net, sähköposti marjatta.uusitalo@pp1.inet.fi tai omaishoitajat@majakkatalo.fi ja puhelin 0400 616 748.

Hän toimii Länsi-Pohjan Omaishoitajat ja Läheiset ry:n omaishoidon ohjaajana sekä toiminut viisivuotisen **Power-projektin** vetäjänä toiminta-alueena Tornionjo-kilaakson kunnat.

– Saimme projektin aikana hyvin levitettyä tietoisuutta omaishoitajuudesta niin hoitaville kuin myös päättäjille. Aktivitiini omaishoitajia oikeuksiensa hakemiseen sekä tuettiin heidän fyysisistä ja henkistä jaksamistaan.

Hoivaparkkia ja läheishoitajaa

RAY:n rahoittaman Power-projektin kautta käynnistyi mm. hoivaparkkitoiminta. Projektin päättymisen jälkeen sen toimintaa jatketaan Kemin, Tornion, Pellon, Kolarin ja Kittilän lisäksi myös Tervolassa, jossa nyt kokeillaan kotiin annettavaa läheissijaishoitajan mallia vuoden 2011 ajan, kertoo omaishoidon ohjaaja Marjatta. Hoivaparkki tarjoaa omaishoitajalle noin neljän tunnin vapaan. Tänä aikana hoidettavalla on järjestetty ohjelmaa, ruokailu ja kahvit. Sisällöstä huolehtivat mm. hoitoalan opiskelijat. Hoivaparkista ilmoitetaan suoraan yhdistyksen jäsenille (300) sekä paikallislehdissä. Hoidettavia mahtuu yleensä neljästä kuuteen ja sinne ilmoitaututaan ennakoon. Kysyntää on ollut enemmän kuin on mahdollisuus ottaa.

Muistituvalta hoitoa ja kuntoutusta

Rovaniemellä jatkuu vielä tämän vuoden RAY:n rahoittamana Lapin Muistiyhdistys ry:n toimipisteessä kaksi projektia neljän toimijan voimin. Toinen on Muistikuntokeskuksen Muistitupa ja toinen Muistitukiverkoston tukihenkilötoiminnan aloittaminen. Ne ovat tehneet hyvää työtä, mutta kynnettävää silti riittää.

Muistituvalle kokoontuu erilaisia ryhmiä maanantaista perjantaihin viikko-ohjelman mukaisesti. Siellä muistisairaille sekä heidän omaisilleen tarjotaan sopimuksen mukaan mm. kuntoutusta tukevaa toi-



Ninan mukaan MuistiTukiVerkoston luominen on onnistunut hienosti ja tavoitteena on saada tulevan vuoden aikana jokaiseen Lapin kuntaan ainakin yksi tällainen henkilö. Nyt koulutettuja on koko Lapin alueella noin joka toisessa kunnassa yhteensä 38 henkilöä sekä lisäksi 20 muistikaveria.

FAKTOJA

Omaishoitajia Suomessa yli 300 000,
Lapissa noin 11 000

Rahallista tukea saa noin 36 000 omaishoitajaa
Vuoden 2011 alusta veronalainen tuki 353,62/kk

Muistisairaus (Alzheimerin tauti, vaskulaarinen dementia, frontaalilohkodementia jne.)

Muistitupa (muistisairaan tukipalvelu)

Muistitukiverkosto (keskusteluapua joka kunnassa)

Muistitukihenkilö (38 valmistunut 12:een Lapin kuntaan) Koulutettu muistisairaan läheinen, joka tarjoaa vertaistukea kokemusasiantuntijana toiselle muistisairaan läheiselle. On antanut puhelinnumerosa tukihenkilökorttiin

Muistikaveri (20 valmistunut seitsemään Lapin kuntaan) Tukihenkilökurssin käynyt vapaaehtoinen (ei läheinen), joka voi toimia muistiperheen tukena ja mm. harrastuskaverina suomalla näin vapaahetken omien asioiden hoitamiseen omaishoitajalle.



mintaa ja omainen voi tuoda muistisairaan muutamaksi tunniksi "hoitoon". Lisäksi muistitupa järjestää ensi- ja toisipäiviä ja perhekursseja eri puolella Lappia sopimuksen mukaan. Tarkempia tietoja saa nettisivuilta tai soittamalla numeroon 0400742319 Mirva tai 0400 741279 Anniika.

Muistisairaus on omaisen tauti

– Suomessa on 130 000 muistisairasta ja joka päivä sairastuu 36 henkilöä lisää. Sairaus on edetessään ennen kaikkea omaisen tauti. Muistisairalla itsellään ei ole sairauden tuntoa, kuten on monessa muussa sairaudessa. Hänellä voi monasti hyvä olla ja taakka on omaisella. Omaishoitajat, erityisesti muistisairaiden, ovat kaikki uupuneita, listaa faktatietoa MuTuVerkoston kehittämisprojektin vetäjänä **Nina Siira-Kuoksa** (puh. 0400 741 249).

Projektin tuloksena on Lapissa koulutettu 38 muistitukihenkilöä 12 kuntaan ja lisäksi 20 muistikaveria seitsemään kuntaan. Ninan mukaan tavoitteena on kuluva vuoden aikana saada tukihenkilö jokaiseen Lapin kuntaan. Kun omaishoitajan henkinen paine on siinä määrin, niin keskustelu puhelimesta asiantuntijan ja koulutetun vertaistukihenkilön kanssa antaa ensi- ja toisipäiviä ja helpotusta. Lähellä olevana henkilönä hän voi myös halutessaan henkilökohtaisesti tavata omaishoitajan, joiden on yleensä hyvin vaikea irrottaa hoitokuvioistaan.

Vain tieto muuttaa asenteita

– Koska itse olen saanut sairaanhoitajan ja opettajan koulutuksen niin kuvittelin tietäväni melko tarkoin mistä on kysymys, kun puhutaan muistisairaan omaishoitajasta. Nyt olen huomannut, etten ole tietänyt asiasta yhtään mitään. Eteeni on auennut aivan uusi maailma ja ongelmien viidakko, tunnustaa Nina kuvaillessaan projektin tavoitteita. Niihin kuuluu ensisijaisen tärkeänä jakaa tietoa tarjolla olevista palveluista mahdollisimman monelle omaishoitajalle sekä muistisairaan kanssa toimiville.

Ollaan tekemisissä ihmisten kanssa, jotka ovat pudonneet auttamattomasti yhteiskunnan ulkopuolelle, ellei joku heitä auta. Useasti läheisetkään eivät tiedä, osaa, eivätkä jaksa käydä loputtomalta tuntuvaa paperisotaa oikeuksiaan haikiessaan. Näin jäädytään ulkopuolelle myös jopa lain tällä hetkellä tarjoamasta tuesta.

– Iso asia on meillä taistella muistisairaille entistä inhimillisemmät ja kullekin soveltuvat tilapäishoitopaikat tai kotihoitajat esim. omaishoitajan vapaapäivien ajaksi. Vapaiden, jotka hänelle kuuluvat vuonna 2006 voimaan astuneen omaishoitolaian mukaan.

Kari Heikkilä



Kittilän tukihenkilökurssilta valmistuneita 25.5.2010.

Omaishoitaja rakkaudella ja leijonan sydämellä



Vanhoja valokuvia ja lehtileikkeitä on kertynyt kantriharrastuksesta ja SOSTER messuajoista Torniossa paksu mapillinen. Tätä kansiota selaillessa muistot tulvahtelevat mieleen. – Tässä olimme Kertun kanssa mukana kantritanssitapahtumassa Helsingissä, kun legendaarinen tanssijuru Max Perry oli Suomen vierailullaan näyttämässä Amerikan mallia, kertoo Paavo lions-aikojen kantritanssiharrastuksesta, jossa klubin tanssiryhmä Midnight Cowboys käväisi SM-kisoissakin v. 2000 näyttämässä lappilaista osaamista.

Leijonien kansainvälinen tunnus ja periaate "Me Palvelemme" on tullut Paavo Hemmin (73) elämään jokapäiväiseksi ja ympärivuorokautiseksi osaksi oman puolison Kertun (75) omaishoitajana. Paavo on ollut koko elämänsä sananmukaisesti sydämen asialla, monellakin tapaa. Synnynnäinen sydänvika ja sitä kautta liikunnallisesti rajoittunut lapsuus ja nuoruus johdattivat terveiden elämäntapojen ja periaatteiden pariin.

Kun Paavo kesällä 1958 koki Kerttua, hän suorapuheisena miehenä varoitti tyttöä mahdollisesta uhkakuvasta jäädä ennenaikaisesti leskeksi. Paavo arvioi tuolloin elävänsä noin 40 vuotiaaksi. Tämä ei kuitenkaan Kerttua pelottanut. Nyt heillä on takanaan jo yli 50 vuotta kestänyt antoisa avioliitto. Mummulle ja papalle on sen rakkaimpina hedelminä ja ilon tuojina siunaantunut kolme tytärtä ja kahdeksan lastenlasta ja yksi lapsenlapsen lapsi. Lisävuosia antaneita vaikeita sydänleikkauksia on tehty kolme. Niistä viimeisimmässä vuonna 2007 asennettiin Paavon "pumppuun" keino-aortta.

Työtä ja harrastuksia riitti

Vaikka koulussa ei liikuntatunneille saanut osallistua, on sopiva liikunta kuulunut Paavon ja Kertun elämään tärkeänä osana. Taakse ovat jääneet pariskunnan aktiivinen työelämä ja superaktiivinen järjestötoiminta. Yhdessä on osallistuttu monipuolisesti liikunnan (hiihto, lenkkeily, golf, laskettelu ja kantritanssi) kalastuksen, retkeilyn lisäksi myös Lions-toimintaan.

Tornion Sydänyhdistyksen (1976) sekä LionsClub Tornio Putaan (1976) perustajajäsenenä Paavolla riitti projekteja niiden parissa yli 30 vuotta aina Rovaniemelle muuttoon saakka. Arvostuksen osoituksena sydänyhdistyksen parissa tehdystä toiminnasta Paavo nimettiin Liiton 50-vuotisjuhlassa Sydänliiton kunniajäseneksi. Kertun rakkaimmat harrastukset olivat käsityöt, posliinin ja taulujen maalaus, tilkkutyöt sekä kankaan värjäys. – Näin elämä jatkui aina syksyyn 2002 saakka.

Alzheimerin tauti yllätti

Kerttu ehti olla 65 vuotta täytettyään kaksi vuotta eläkkeellä palkanlaskijan työstä, kun sattumalta tutkimuksissa todettiin alkava Alzheimerin tauti. Taudin etenemistä hidastava lääke aloitettiin heti. Nyt kahdeksan vuotta myöhemmin Kerttu tarvitsee kuitenkin tukea ja hoivaa ympäri vuorokauden.

Paavo ja Kerttu muuttivat kahden tyttärensä toivomuksesta lähemmäs Rovaniemelle vuonna 2006. Tornion koti myytiin ja uusi asunto saatiin Rovaniemen keskustasta läheltä palveluja.

Tietyt kotihommat kuten tiskaus ja perunoiden kuoriminen vielä onnistuvat Kertulta ja antavat samalla mielihyvää osallistumisesta. Keskustelut ja muu sosiaalinen toiminta ovat hiipumassa.

Palvelua vuorokauden ympäri

Paavon mielestä Kerttu on kuitenkin edelleen se sama herttainen, sydämallinen ja rakastettava ihminen, vaikka hän ei enää olekaan samalla tavoin läsnä kuin on ollut yli 50 vuotta.

Kertun hoitaminen ja vaikea oma sydänleikkaus hiljensivät Paavon vauhtia ja osallistumista hetkellisesti. Kuitenkin leijonalle tuttu palvelutyö jatkui omaishoitajana. Pian hän kuitenkin Lapin Muistiyhdistyksen toiminnassa sen hallituksen varapuheenjohtajana ryhtyi ideoimaan mm. sydänyhdistyksistä tutuksi tullutta tukihenkilöverkostoa. Näissä merkeissä hän on myös tiedottanut asiasta eri järjestöille. Rovaniemellä viikoittaiset tukitukiot muistisairaiden omaisille antavat niin heille kuin tuokioita ve-täville henkilöille jaksamista ja virikkeitä.

– Muistisairaiden omaishoitajien ongelmia on ulkopuolisen mahdoton käsittää. Kaiken lisäksi jokainen tapaus on vielä erilainen. Vaikein ja raskain asia on keskustelukumppanin puuttuminen, tiivistää Paavo tuntojaan. Vielä kun omaishoitajien jaksamista ja kuntoa tarkistettaisiin samoilla lääkärikäynneillä hoidettavan muistisairaana kanssa.

– Nyt eletään päivä kerrallaan, käydään joka päivä puuskuttaen kävelemässä ja asioilla. Niin kauan on hyvin, kun fyysisistä kuntoa piisaa molemmilla eikä jäädä neljän seinän sisälle. Puhun päivittäin paljon Kertulle, vaikka keskustelua ei synnykään. Muistisairaana puheessa samat asiat ja kysymykset toistuvat saman tunnin aikana moneen otteeseen. Vaikka uusi lääki-

tys ei ole muistia parantanut, niin se on tuonut Kertun olemukseen läsnäolon tuntua ja hymyä, iloitsee Paavo.

– Minulla on tosi hyvä mies, vakuuttaa puolestaan Kerttu hymyillen Paavolle.

Kari Heikkilä



Takana yli 50 vuotta avioliittoa ja elämä jatkuu yhteisessä Rovaniemen kodissa sairauksista huolimatta tyytyväisin mielin. Iloisia Paavo ja Kerttu ovat siitä, että vielä suhteellisen hyvä fyysinen antaa mahdollisuuden päivittäisille kävelyreissuille, vaikka aktiiviset urheiluharrastukset esim golfin parissa ovat jääneet.

Palvelua näytöstyliin - Napapiirin leijonat näyttivät kyntensä

Rovaniemen Ylikylässä alle poronkuseman päässä kaupungin keskustasta sijaitsee idyllisen Ounasjoen rannalla lähellä yhtymäkohtaa Kemijokeen Seutulanharjun hoivakoti.

Sen tyytyväiset omistajat **Kari ja Kirsti Keränen** sekä hoivakodin vakituiset asukkaat ovat kullekin kesän jälkeen entistä tyytyväisempiä oleskeluunsa. Tämän saivat aikaan osaavat, taitavat ja ennen kaikkea palveluhenkeä pursuavat LC Rovaniemi Napapiirin Leijonat.

Ideasta tositoimiin

Nyt jo eläkepäiviään viettävä entisen Rovaniemen maalaiskunnan palopäällikkö, useita

vuosia viikoittain äitinsä luona hoivakodissa vieraillut klubin leijona **Toivo Tarkiainen** totesi ammatillaisen silmällä ulkoilupuhan huonon kunnan keväällä 2009.

Klubikokoukseen tuotu ajatus alueen kunnostamiseksi palveluaktiviteettina sai kannatusta. Klubin 35 vuotisen taipaleen kunniaksi ja omistajien kanssa käytyjen neuvotteluiden jälkeen päätettiin ryhtyä töihin. Aikainen lumentulo siirsi suunnitelmat seuraavaan kevääseen.

Keväällä alkoikin sitten tapahtua. Kauden 2009–10 klubipresidentti **Jarmo Jokelainen** otti myös projektipäällikön tehtävän haasteellisenä vastaan niin kuin kunnan presidentin tuleekin. Suunnitelmat ja tehtävänjaot syntyivät rakennusalan suunnitteluammattilaiselta, eikä projektin läpiviemisen suhteen enää ollut mitään epäilyksiä. Kesä-heinäkuu menikin Jarmen lukemattomien tekstiviestien ohjeiden

mukaan. Talkoot aloitettiin 7.6.2010 ja ne päättyivät virallisesti työn tekemisen osalta 6.7. Lämminhenkiset avajaiset pidettiin 21.9. yrittäjien johdolla. Pidettiinpä heinäkuun alussa myös unohtumaton välitarkastelu saunomiseen kesäisen Ounasjoen rannalla.

Perusteellinen remontti

Perusteellisen kunnostuksen aikana talkootyötä tehtiin neljänä iltana viikossa. Keskimäärin talkoolaisia oli iltoilla ja puoliset mukaan lukien 11 henkilöä iltaa kohti. Vaikka oli paras kesäloma-aikaa, niin siitä huolimatta talkoohenkeä riitti mainiosti. Pihalaatoitusta uusittiin noin 300 neliötä. Uutta aitausta rakennettiin noin 50 metriä. Pihanurmikkoa uusittiin noin 350 neliötä. Samalla kunnostettiin ja uusittiin pihavalaistus, istutukset, rännikaivot, pihakaivot, salaojat, kuntopolkku ja rollaattorirata sekä pihakalusteet. Lähes 700 talkootuntia kestäneen projektin huomioivat sivuillaan myös paikallinen media, Lapin Kansa heinäkuussa ja Roi Press syyskuussa.

– Kaikesta näki, että näis-



Pihamaan kunnostusprojektin avajaisiin kokoontui asukkaiden tyytyväinen joukko. Hoivakodin ympäristö oli uudistunut, viihtyisä, käytännöllinen ja turvallinen liikkuu aitoineen ja rollaattoriratoineen. Kaiken kaikkiaan mittavan luokan näyttö siitä, mitä saadaan aikaan osaavan talkooväen pyyteettömällä ja sinnikkäällä aherruksella.



Tiukan pohjahiekan päälle huolellisen tasoittamisen jälkeen ladotaan kuviolliseksi valetut laatat paikoilleen tarkan suunnitelman mukaisesti.

sä talkoissa ammatillaiset olivat asialla, eikä kukaan seisokellut tumpun suorana. Muistivaikeuksien ihmisten kanssa toimiminen on tärkeää, että pihalla on kunnan aita ja hyvä portti. Kiitelli toinen omistaja **Kari Keränen**.

Asian vahvistavat myös tyytyväiset talon asukkaat, kuten **Elsa Torvinen**, joka myönsi itsellään olleen tapana karkailla aikaisemmissa paikoissa. – Täällä olen viihtynyt oikein hyvin.

Kotoaan Seutulanharjuun muuttanut **Orvokki Laitinen** kehuu alueen rauhallisuutta ja luonnonkauneutta, mutta paljolti vielä omin voimin toimeentulevana totesi

naurhaan, että laiskaksihan täällä oppii. – Tosin vaivoja alkoi olla siinä määrin, että varmasti tänne tuleminen oli parempi ratkaisu.

Loistava lopputulos

Mukana touhunneiden mielestä jokainen osallistunut sai muistoksi tehdystä työstä unohtumattoman kokemuksen. Yrittäjiltä ja asukkailta saatujen palautteiden jälkeen oli hienoa päättää yhteinen projekti. Se oli kaiken kaikkiaan loistava suoritus LC Rovaniemi / Napapiirin leijonilta sekä hanketta erinomaisesti tukeneilta puolisoilta, yrittäjiltä, hoivakodin henkilökun-

nalta sekä asukkailta. Samalla se oli myös klubin näyttö itselleen, mihin me todella haluessamme pystymme yhteistyöllä aitoa lions-palveluhenkeä osoittaen.

Teksti:
Tuomo Uusipaavalniemi
Jarmo Jokelainen
Pertti Mattanen

Kuvat:
Juha Oikarainen
Pertti Mattanen
Rainer Hiuspää



Näissä pihahommissakin niinkuin kaikessa rakentamisessa oleellisen tärkeää on huolella tehty oikeaoppinen pohjatyö. Nyt olivat ammattimiehet asialla, eikä työn missään vaiheessa annettu periksi näistä periaatteista.



LIONS CLUB KITTILÄ
täyttää 50 vuotta!

Vuosisuhlamme on 14.5.2011 Kittilässä.
Juhlakokous klo 14 Hotelli Kittilässä. Iltajuhla
klo 18 Levillä. Kutsut saapuvat maaliskuussa.

Jtpj Seppo Tekoniemi

**WE INVITE
MANKIND
OUTDOORS!**



Puh. 0207 750 100, Fax 0207 750 101, S-posti: lappset@lappset.com
www.lappset.fi

Lauttamiespatsas

LC Tornio/Raja myy lauttamiespatsaita.



Kuvanveistäjä Ensio Seppänen *Lauttamies Kukkolan-*
kosken rantaäärällä paljastettiin kesällä 1961.
Muistomerkki on kunnianteko niille miehille, jotka
runsaan vuosisadan ajan ennen irtouiton alkamista,
noin 1800–1920, hoitivat Tornionjoen uiton aina joen
yläjuoksulla jokisuun lautahaminaan.
Kyseinen pienoismalli on hieno lahjaseine ja sopii
esimerkiksi kiertopalkinnoksi, merkkipäivalahjaksi jne.
Patsaan hinta on 150 euroa.

Tuotteen voi tilata:
sähköpostitse rajanhammas@cc.inet.fi
tai puhelimitse (016) 481 253.